

Βιοκλιματική Ελλάσνας αρχιτέκτονας χτίζει σπίτια στην... έρημο

ΑΠΕ-ΜΠΕ

Μπορεί ένα παλιό λαϊκό τραγούδι να λέει ότι «είναι κακό στην άμμο να χτίζεις παλάτια» γιατί «ο θοριάς θα στα κάνει συντρίμια, κομμάτια», όμως ένας αρχιτέκτονας, με ελληνική καταγωγή, διαπρέπει στο Ισραήλ, χτίζοντας βιοκλιματικά κτίρια μέσα στην έρημο!

Ο Σάκης Μείρ έχει εκπονήσει εκατοντάδες μελέτες βασισμένες στη βιοκλιματική αρχιτεκτονική, που αφορούν από μονοκατοικίες μέχρι εκπαιδευτικά κτίρια, ενώ συμμετείχε και στη σύνταξη ενός οδηγού για φιλικό, προς το περιβάλλον, σχεδιασμό κτιρίων, που εκδόθηκε στην Ινδία και μεταφράστηκε και στην Κίνα.

«Η αρχιτεκτονική της ερήμου αντιμετωπίζει την έρημο σαν ένα πολύ γενικό φαινόμενο, με κοινωνικά και οικονομικά κριτήρια, λαμβάνοντας υπόψη και επιμέρους στοιχεία, όπως τα δομικά υλικά, την κατάλληλη χρήση χλωρίδας και την εξοικονόμηση συμβατικών μορφών ενέργειας» αναφέρει στο ΑΠΕ-ΜΠΕ ο κ. Μείρ με αφορμή τη συμμετοχή του στην εβδομάδα οικολογικής δομής «ECOWEEK», που θα πραγματοποιηθεί για πρώτη φορά στην πόλη, από τις 28 Μαρτίου μέχρι τις 3 Απριλίου.

«Η βιοκλιματική αρχιτεκτονική αντιμετωπίζεται πλέον όχι σαν μόδα αλλά σαν κάτι αναγκαίο και υπάρχει πολύ μεγάλο ενδιαφέρον», λέει ο κ.Μείρ, επισημαίνοντας ότι ο πρώτος οικισμός στο Ισραήλ, με 80 βιοκλιματικές κατοικίες είχε ολοκληρωθεί το 1990, στην μέση της ερήμου Negev. Εκεί βρίσκεται, άλλωστε, και η κατοικία του ίδιου του κ.Μείρ, όπου μένει μαζί με τη σύζυγό του και τα τρία τους παιδιά.

«Το 65% του εδάφους του Ισραήλ είναι έρημος, άρα τα σπίτια που χτίζονται εκεί θα πρέπει να ανταπεξέρχονται σε μεγάλες διαφορές θερμοκρασίας, αφού, μέσα στην ίδια μέρα, η διαφορά μπορεί να φτάσει τους 20 βαθμούς Κελσίου. Να έχει, δηλαδή, το καλοκαίρι 35 βαθμούς Κελσίου, το μεσημέρι και το βράδυ, ο υδράργυρος να κατεβεί στους 15, ενώ το χειμώνα οι θερμοκρασίες είναι κάτω του μηδενός», εξηγεί ο κ.Μείρ.

Αυτό που παίζει ιδιαίτερα σημαντικό ρόλο στην κατασκευή των βιοκλιματικών κατοικιών, είναι η εξωτερική και η εσωτερική τους θερμομόνωση, όπως και η πολύ καλή μόνωση στην τελευταία πλάκα του κτιρίου.

«Βαρύνουσα σημασία παίζουν επίσης και τα εξωτερικά στόρια στα παράθυρα, κάτι που η μοντέρνα αρχιτεκτονική φαίνεται να έχει ξεχάσει με τις κατασκευές κτιρίων με πολύ μεγάλα παράθυρα που μοιάζουν σαν... ενυδρεία», προσθέτει.

Αναφερόμενος πάντως στον παραδοσιακό τρόπο κατασκευής κατοικιών, δηλώνει ότι έχει πολλά να διδάξει, αλλά όχι στην βιοκλιματική αρχιτεκτονική.

«Για παράδειγμα, οι νομάδες που πρέπει να διαλύουν και να ξαναφτιάχνουν την κατοικία τους, χρησιμοποιούν για τις σκηνές τους μαλλί από κατσίκια ή τριχές από καμήλες. Όταν βρέχει, το μαλλί φουσκώνει, αλλά δεν τους προστατεύει από το κρύο ούτε και από τη ζέστη».

Καταγωγή από εβραϊκή οικογένεια

Γεννημένος το 1957 στη Θεσσαλονίκη, η οικογένεια του κ.Μείρ έχει καταβολές από την Κεφαλονιά, την Θράκη και Γιάννενα.

Ο παππούς του, από τη πλευρά της μητέρας του, πολέμησε στο Ελληνικό Πυροβολικό κατά την απελευθέρωση της Θεσσαλονίκης και ο πατέρας του ήταν στην αντίσταση κατά των Ναζί στο Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Η μητέρα του εξακολούθησε να ζει στη Θεσσαλονίκη, αν και ο ίδιος, μόλις τελείωσε το σχολείο, έφυγε για σπουδές στο Ισραήλ, όπου και εγκαταστάθηκε μόνιμα.

«Φροντίζω όμως να έρχομαι μια-δυο φορές τον χρόνο στη Ελλάδα, αν και τα ελληνικά μου έχουν 'σκουριάσει' πολύ», λέει χαριτολογώντας.

Ο κ.Μείρ, κατά την διάρκεια του Ecoweek, θα συντονίσει ένα εργαστήριο για φοιτητές αρχιτεκτονικής, με θέμα το βιοκλιματικό σχεδιασμό δύο σχολείων, σε Θεσσαλονίκη και Ιερικό, μία στρογγυλή τράπεζα με θέμα την αρχιτεκτονική στην Μέση Ανατολή και θα συμμετέχει σε συζήτηση για τη βιοκλιματική αρχιτεκτονική σε διαφορετικά κλίματα.

Βιογραφικό Ισαάκ Μείρ

Ο Ισαάκ Μείρ έχει διδακτορικό από το παράρτημα Νεγκέβ του Πανεπιστημίου Μπέν Γκουριόν στην αρχαιολογία και συγκεκριμένα στην τεχνολογία κτηρίων στην έρημο Νεγκέβ κατά τη Βυζαντινή Περίοδο (4ο έως 7ο αιώνα μ.Χ).

Το 1986 εντάχθηκε στα Ινστιτούτα Blaustein του Πανεπιστημίου Μπεν Γκουριόν. Είναι αναπληρωτής καθηγητής και διετέλεσε επικεφαλής του τμήματος Αρχιτεκτονικής Ερήμου και Αστικού Σχεδιασμού (2005-2010).

Έχει δημοσιεύσει δεκάδες ατομικές και ομαδικές εργασίες, μελέτες και βιβλία σχετικά με κατασκευές κατάλληλες για άνυδρες και άγονες περιοχές.

Συμμετείχε στο σχεδιασμό οικολογικών, πειραματικών έργων, συμπεριλαμβανομένων ιδιωτικών και δημοσίων κτηρίων στις ερήμους Νεγκέβ και Αράβα, ενώ είναι σύμβουλος σε κρατικούς φορείς όπως, στα υπουργεία κατασκευών-στέγασης και υποδομών.

Τώρα ασχολείται με την έρευνα που αφορά στο βιώσιμο και οικολογικό σχεδιασμό σε άνυδρες περιοχές, στο μικροκλίμα ανοικτών χώρων και στην εξέλιξη και προσαρμογή της τεχνολογίας κτιρίων.